

עפ"ת 41158/01/23 - עטא נמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ת 41158-01-23 נמר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 647716/2021

בפני **כבוד השופטים אלן אברבנאל, חייה זנדברג ומיכל שרביט**
המעורער **עתא נמר ע"י ב"כ עוה"ד בדריה עותמן**
נגד **מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יובל קידור, פרקליטות**
המשיבה **מחוז ירושלים (פלילי)**

פסק דין

ערעור על גזר דין של בית משפט השלום לቴבורה בירושלים (כב' סגנית הנשיא שרת זוכוביץ'-אור) מיום 5.12.2022 בפ"ל 21-09-3330.

1. המעורער הורשע על פי הודהתו בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונוהגה ללא רישיון תקף, בשל כך שבימים 16.9.2020 ו-23.8.2006, נפג ברכב פרטי בסמוך למיחסום, כשהוא פסול מלנהוג, כשרישו נהיגה שלו אינו תקף מיום 23.8.2006, ולא תעודת ביטוח תקיפה. המעורער עצר בסמוך לכיכר, התחלף עם נסעת שישבה לצדיו ועבר ממושב הנהג למושב שלצד הנהג, ובכך הכשיל את השוטרים במילוי תפקידם.

2. בית משפט קמאקבע כי מתחם הענישה בעבירות הנ"ל נע בין מספר חדש מס' שיזכה וירצחו בעבודות שירות ועד 20 חודשים, פסילה הנעה בין מספר חדשים ל-10 שנים, מסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

3. בית משפט קמא הוסיף וקבע כי יש למקם את המעורער ברף הבינווי של מתחם הענישה, בין היתר נוכח עבירות התעבורי המכבד הכולל 39 הרשעות קודמות, לרבות עבירות של נהיגה בשכרות, כשהמדוברה הנוכחי הוא הרשעתו של השליית בעבירה של נהיגה בזמן פסילה והרשעתו השניה בעבירה של נהיגה ללא רישיון תקף. המעורער אף ריצה עונש מסר בפועל בשל הרשעתו האחונה בעבירותቴבורה. בית משפט קמא ראה להתחשב בנסיבות האישיות של המעורער, בהודאותו ובהליך השיקומי שעבר לעניין גמילה מאלכוהול, ובהתאם להמלצת שירות המבחן החליט שלא לגזר על המעורער עונש מסר בפועל.

4. בהתאם לכך, גזר בית משפט קמא את עונשו של המעורער לשבעה חודשים מסר לרכיב הפסילה בעבודות שירות, מסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים, פסילה על תנאי וקנס.

5. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי, שהתמקד ברכיב הפסילה בפועל.

עמוד 1

- .6. ב"כ המערער טענה כי בית משפט קמא טעה מושגער על המערער פסילה בפועל לתקופה של שבע שנים. לדבירה, בית משפט קמא לא יחס את המשקל המתחריב לנשיבותו האישיות של המערער ולהיליך השיקום המשמעותי בעבר. לטענתה, ראוי היה ליחס משקל נכבד יותר להודאותו וללקיחת האחריות על ידו, וכן לתקופה הממושכת בה הייתה נתן בمعצר בית. לפיכך, ביקשה כי תקוצר תקופת הפסילה בפועל.
- .7. ב"כ המדינה ביקש לדחות את הערעור. לדבריו, עונש הפסילה לתקופה של שבע שנים הוא עונש מקל, הכלול בתחום מרבית בהיליך השיקומי שעבר המערער ובנסיבותיו האישיות, ועל כן אין מקום להתרебות בגין דין של בית משפט קמא, שפועל על פי הוראותו המפורשות של החוק. ב"כ המדינה הדגישה שבית משפט קמא הקל בעניינו של המערער הן כאשר גזר את דיןו למסר לריצוי בעבודות שירות ולא למסר בפועל, הן כאשר קבוע שעונש הפסילה יעמוד על שבע שנים ולא על 10 שנים, בהתאם להוראות החוק.
- .8. המערער בדבריו בפנינו שב והביע חרטה, והדגיש את נסיבותו האישיות ואת ההיליך השיקומי המשמעותי שעבר (עמ' 2 לפרטוקול).
- .9. לאחר שמיית טיעוני הצדדים החלטו לדחות את הערעור.
- .10. סעיף 40א(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] קובע שמדובר בו אדם הורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ובעשר השנים שקדמו לכך כבר הורשע לפחות פעמיים בעבירה של נהיגה בזמן פסילה "דין" - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזק רישיון נהיגה, **لتקופה שלא תפחת מעשר שנים**" (ההדגשה הוספה). במקרה הנוכחי, לא הייתה מחלוקת בין הצדדים שמכיוון שהמערער הורשע פעמיים בתקופה כאמור בעבירה של נהיגה בזמן פסילה לפני הרשותה בעבירה הנוכחיית, אז סעיף 40א(א) הנ"ל חל בעניינו (ראו עמ' 1 לפרטוקול). נקודת המוצא היא אפוא שתקופת הפסילה של המערער לא תפחת מעשר שנים.
- .11. סעיף 40א(ג)(1) לפקודת התעבורה מוסיף וקובע שבית המשפט רשאי **"בנסיבות מיוחדות" שיפרש בפסק הדין**, להורות על פסילה לתקופות קצרות יותר... ובלבד ששוכנע כי אין בהמשך הנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור" (ההדגשה הוספה). הנה כי כן, על פי דבריו המפורש של החוק נדרש שתתקייםמנה "נסיבות מיוחדות" על מנת שבית המשפט יורה על פסילה לתקופה קצרה מעשר שנים.
- .12. במקרה הנוכחי, סבר בית משפט קמא שתהיליך השיקום החובי שעבר הנאשם הנאשם ונסיבותו האישיות הן בבחינת "נסיבות מיוחדות" כנדרש, ולכן הורה שעונש הפסילה יעמוד על שבע שנים ולא על עשר שנים. אין כל עילה להתערב בקביעה זו ולהקל בעונשו של המערער לכך.
- .13. חלק מהמאבק בקשר תאונות הדרכים ביקש החוק בהוראת סעיף 40א(א) הנ"ל לקבוע דין מחייב לפיו הכלל במקרה של רצידivism בביצוע העבירה החמורה של נהיגה בזמן פסילה יהיה פסילה לתקופה שלא תפחת מעשר שנים. אין מקום לעשות את כוונת החוק פלسطור, ולהפוך את החיריג הקבוע בסעיף 40א(ג) לכליל. ומשמעותו הוא שלכתהילה בהצעת החוק הוצע לקבוע כי הכלל במקרה של הרשעה בשלוש עבירות של נהיגה בפסילה יהיה **פסילה לצמיתות**. הטעם לכך היה כדלקמן:

"לפי נתונים שפורסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לשנת 2005, בשנת האמורה אירעו 381 תאונות דרכים קטלניות, אשר בהן נהרגו 448 בני אדם... הצעת החוק המתפרסמת בזה באה לקבוע פסילה לצמיתות של נהג

שהורשע בשלוש עבירות חמורות" (הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (טס' 83) (פסילה לצמיות בשל הרשעה בשלוש עבירות חמורות), התשס"ז-2007, ה"ח 271).

14. על כן, משעה שבית משפט קמא שקל את כל הנسبות לקוala בעניינו של המערער, וראה להוראות על חריגה מהכלול ולקבוע שתוקופת הפסילה של המערער תעמוד על שבע שנים, והוסיף וקבע שהמעערער לא יידן למאסר בפועל, אין כל עילה להתערב בתקופת הפסילה שנקבעה על ידי בית משפט קמא.

15. והשו לרע"פ 4299/20 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (9.7.2020), שם אישר בית המשפט העליון עונש הפסילה לתקופה של שבע שנים בגין פסילה בפעם השלישייה, בהינתן כברת דרך משמועות עבר לפוי תסוקיר המבחן. בית המשפט לא ראה מקום לкрат בעונש הפסילה של המערער מעבר לכך. לדברי כב' השופט קרא:

"לא ניתן להתעלם מחומרתן של העבירות בהן הורשע המבוקש ומהישנותן... יתרה מכך, עונש הפסילה שהוטל על המבוקש נופל מעונש הפסילה המינימאלי הקבוע בסעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה" (שם, בפסקה 4 להחלטה).

אשר על כן, הערעור נדחה.

המציאות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 ממרץ 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדרגג,
שופטת

אלן אברבנאל,
שופט